

[Morten Lange.]

oplysninger om ting, som man ikke hidtil har vidst. Jeg skal blot nævne, at mellem redaktørerne af dette tidsskrift har vi en kapacitet, nemlig den danske professor Dalgaard-Mikkelsen; det kan måske være udvalget til nogen betryggelse.

Når jeg har ment det rigtigt at tage initiativet til fremsættelsen af dette forslag, er det ikke alene på baggrund af, hvad der er sket ude i verden; det er også, fordi det på trods af alt det rigtige, som den højtærede minister sagde, forekommer mig, at det fra tid til anden skorter lidt på kraft i indsatsen, f. eks. hvad angår levnedsmiddelinstitutet. Det er unægtelig længe siden, loven herom blev færdigbehandlet i det høje ting, men jeg har ikke set instituttet nogen steder ude i landet endnu, og det haster altså. Hvis de her fremsatte bemærkninger kunne få sat ekstra skub i arbejdet, ville det være udmærket.

En af de ting, som har gjort det rimeligt for os at tage spørgsmålet op, eller det, som i alt fald har foranlediget to medlemmer af min gruppe — det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen og mig selv vel nok især — til at være bekymrede, er måske også, at den højtærede minister for nogen tid siden svarede lidt mindre udførligt på spørgsmålet om sulfomidler i vandet — og mindre velvilligt, end vi har fået indtryk af at den højtærede ministers indstilling til problemerne i virkeligheden er.

Særlige betænkeligheder har det måske vakt hos nogen af os, at nogle af vore autoriteter i polemikken omkring den bog, der er udsendt her for nylig, „Det tavse forår“, efter vor mening er forfaldet lidt for meget til at berolige, hvad der er forståeligt, snarere end til at være, skal vi sige kritisk opmærksom på de farer, som disse midler givetvis frembyder. Jeg tænker her på direktøren for skadedyrlaboratoriet, Wichmanns udtalelse til dagbladet Information, hvor professoren prøver at give det udseende af, at det var, skal vi sige de grove gifte, de dødelige gifte, som skulle vække bekymring. Det er slet ikke tilfældet. Jeg tænker også på professor Bonnevis anmeldelse af Rachel Carsons bog i Ugeskrift for Læger, som viser, hvilken sammenblanding der kan opstå. Jeg beder om tilladelse til et kort citat. Professor Bonnie skriver:

„Næppe før har økologiske overvejelser ledsaget et indgreb i naturen så rationelt som sket ved indførelse af jordbrugs-giftene, fordi disse netop skulle fremme plante- og dyreavl, være deres hygiejne.“

Jeg er ked af at sige det, men netop dette ord økologi, plantehusholdning, dyre-husholdning, benyttes her af giftnævnets formand på en højst uheldig og efter min mening forkert måde. Men det skal ikke være for at komme med en kritik imod autoriteternes indsats i og for sig, for jeg har den opfattelse, at man på de fleste punkter har gjort et udmærket og fordoms-frit arbejde og i virkeligheden har nået betydelige resultater allerede.

Måske der er et andet træk, som jeg kunne gøre opmærksom på, og det er, at problemet om disse gifte her i landet i virkeligheden sorterer under en lang række forskellige institutioner. Den højtærede minister nævnte nogle af dem, men der er i virkeligheden betydeligt flere, hvor man arbejder med disse gifte, og hvor nogle af disse problemer og færemønter kan dukke op og måske ikke altid bliver fuldt klarlagt for netop den institution og dens folk. Det er noget, som på én gang er en styrke og en svaghed i vort arbejde, at undersøgelserne spredes på så forfærdelig mange institutioner. Alt dette er noget af det, som vi kan se på under udvalgsarbejdet.

Jeg skal fremsætte nogle bemærkninger om selve problemets omfang og indhold og skal indlede med at sige, at det, man har kunnet læse i aviserne som referat af den bog, jeg just refererede, naturligvis i vid udstrækning er præget af erfaringer fra USA, erfaringer fra et land, hvor kemikaliefabrikantene åbenbart har større indflydelse end sundhedsautoriteterne, således at man har været udsat for helt oplagt grove misbrug, og hvor det er helt evident, at der er sket store skader. Jeg tror ikke, at de værste af eksemplerne i Carsons bog har nogen virkelig parallel i vort land, og det er kun godt det samme, men på den anden side er vi måske ikke helt opmærksom på, hvor meget der alligevel er sket i vort land, som måske skyldes anvendelse af disse midler, og som er tegn på, at der er et eller andet i gang, som måske kan betyde en større fare, end vi er opmærksom på.

Jeg skal nævne noget, som vi måske synes